

ЛІТЕРАТУРНО-НАУКОВИЙ
ВІСТНИК.

ВИДАЄ

УКРАЇНСЬКО-РУСЬКА ВИДАВНИЧА СПІЛКА У ЛЬВОВІ.

Редакційний комітет:

Володимир Гнатюк, Михайло Грушевський,
др. Іван Франко.

За редакцію відповідає: Володимир Гнатюк.

РІЧНИК ІХ. ТОМ ХХХІІІ.

У ЛЬВОВІ, 1906.

З друкарні Наукового Товариства імені Шевченка
під зарядом К. Беднарського

Зміст трицять третього тому.

За січень, лютий, март 1906 р.

І. Поезії.

Наш альбом:	стор.
<i>Мих. Вороний</i> : Хвиля, Палімпсест, На бульварі	3, 421, 521
<i>Ів. Франко</i> : Блаженъ мужъ	3
<i>Надія Кибальчич</i> : Переспів	3—4
<i>Василь Пачовський</i> : І знову	4
<i>Ілько Гаврилук</i> : Посеред моїх чорних днів	21
<i>Степан Чарнецький</i> : На чужий мотив	37
<i>Петро Карманський</i> : Неначе заточник	93
<i>Іван Боровик</i> : Думка	100
<i>П. Капельгородський</i> : Сон	206
<i>Уляна Кравченко</i> : Люблю	243
<i>Віктор Забіла</i> : Співи крізь слъози, 1—16 (к. буде)	407—420
<i>Марійка Підгірянка</i> : Співанки	426

З чужих поетів:

<i>Льоренц Стекетті</i> : Сонет, пер. П. Грабовський	89
<i>Йоган В. Гете</i> : Гра в лиса, пер. Д. Йосифович	136
<i>С. Надсон</i> : Мрії, пер. Грицько Кернеренко	280—283
<i>Осип Лянгер</i> : Не багато живу в світі, пер. п. Грабовський	296
<i>Людевіт Штур</i> : У горах, пер. п. Грабовський	311
<i>Вячеслав Ганка</i> : До Лаби, пер. П. Грабовський	506
<i>Митро Деметер</i> : Пісня невольника, пер. П. Грабовський	515
<i>Г. Е. Лессінг</i> : Притча про три перстені, пер. Ів. Франко	534—543

ІІ. Повісти, новелі, драми.

<i>Іван Франко</i> : Як Юра Шикманюк брив Черемош	5—21, 224—243, 444—457
<i>Ганна Барвінок</i> : Горє на горе скинуло ся	58—72
<i>Евгенія Ярошинська</i> : Смерть за жита	90—93

<i>Vivus</i> : З нашої поетичної ниви:	
I. Дудар і Епопеї пісьм третя Якова Зробека	373 — 379
II. Остап Луцький, З моїх днів	379 — 383
III. М. О. Глушкевичь. Мелодіи . . .	383 — 385
IV. В. Ёркуї, Słowo o piŕku Igora	588 — 594
<i>Іван Франко</i> : Своя своїх не познаша	386 — 388
<i>Іван Франко</i> : Поезії Віктора Забіли	395 — 406
<i>Михайло Лозинський</i> : Становище польських і велико- русських соціалістичних партій до українського питання (д. буде)	490 506
<i>Ф. Ш.</i> : Лессінґів „Натам Мудрий“, пер. М. Л.	528 — 534
<i>В.</i> : Честь праці	551 — 557
<i>Михайло Грушевський</i> : З біжучої хвилі 143—151,	338 — 344
— „Самоотверженіє Малороссіянь“	558 — 564
<i>Михайло Лозинський</i> : З австрійської України 167 188,	345 — 372.
	565 — 587
Бібліографія	189 — 194, 389 392, 595 — 597
Книжки надіслані до редакції.	195, 392 — 393, 597 — 598

ВІД РЕДАКЦІЇ.

Вступаючи в девятий рік свого видання, наш журнал, заснований в столітні роковини українського відродження, зістаєть ся вірний тій меті, яку поставив собі тоді — служити українському відродженню, то значить змаганням до широкого й успішного розвою українського народу на полі суспільно-політичним, економічним, культурним і національним — опертого на економічним і культурним подвигненню народніх робучих мас. Не важучи ся партийними відносинами, не замикаючи ся в догматичні рами якоїсь доктрини політичної чи суспільно-економічної, не присягаючи на певні формули в штуці чи в науці, редакція, як і давнійше, буде давати місце на сторінках нашої часописи гадкам репрезентантів ріжних поглядів, напрямів і теорій, але все і всюди буде виступати в обороні прав і свободного розвою людських одиниць і національних орґанізмів, а против всякої проповіді чи оборони насильства, обмежень людських чи національних прав, свободи мисли й дослїду. Спеціально-ж в нинішню переломову хвилю, коли важить ся доля українського народу, уважає вона своїм обовязком служити виясненню тих доріг, якими повинні піти змагання української суспільности до відродження України і сотворення відповідних обставин для всестороннього розвою українського народу.

Засновуваний від початку з метою служити інтересам всеї України-Руси, Літературно-Науковий Вістник в перші роки свого істновання, поки не була йому загорожена дорога на Україну, до певної міри (о скільки се було можливо під дамокловим мечем непевности) сповняв обовязок всеукраїнського орґану — не тільки для України австрійської, а й російської, позбавленої всякої можности уживання українського слова. Повна цензурна заборона, що впала на наш журнал в 1901 р., не могла не ослабити сих звязків і позбавивши його читачів з російської України, змушувала входити глибше в сферу місцевих інтересів українського жита в Австрії, а спеціально в Галичині. Та скоро лише заблисели перші зорі ліпшої будучности в Росії, жур-

нал наш не залишив з збільшеною енергією відкликати ся на визначніші появи тамошнього життя, і тепер, коли відкривається ся йому знову дорога до Росії, Редакція уже всіх старань, аби увійти в як найтісніший контакт з українським життям в Росії, з тамошніми літературними й публіцистичними кругами. Розкріпощенне українського слова в Росії позбавить наш журнал сумної привілегії бути одним українським літературно-науковим органом України і викличе появу цілого ряду журналів різного складу і напрямку. В сій гуртовій роботі літературно-наукові й публіцистичні сили, що групують ся коло Літературно-Наукового Вістника з подвоєною охотою й енергією брати муть участь в обговоренню й розв'язанню питань сучасного українського життя, вносячи в дискусію те, що можуть дати для їх зрозуміння з своїх різних і відмінних точок погляду.

Зменьшивши розміри свого журналу по забороні Росії, Редакція уже в останнім річнику привернула його більше-менше до давнішого розміру, а в будучности, в міру збільшення предплати, постарается ся все можливо розширяти. В інтересах читачів з Росії вона заводить з сим річником відділ хроніки політичного, суспільного й культурного українського життя поза межами Росії, а по важнішим питанням з сих сфер будуть давати ся з часта окремі статі. Так само на важніші появи й питання, що дотикають України російської, журнал наш буде все відзивати ся, а для ближшого контакту своїм ближшим постулятом Редакція ставить заснованне редакційного відділу в Києві — так скоро, як лише дозволять на се тамошні обставини.

Редакція має надію, що окрім старих і випробованих своїх приятелів вона побачить в лаві своїх співробітників і ряд нових сил, викликаних великим моментом національного й соціально-політичного пробудження України. Двері нашого журналу будуть для них відтворені широко й гостинно.

У Львові 1 (14) XII.

М. Г.